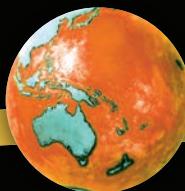

Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

Aventistički svet

Pregled

ARNION

Jagnje u središtu Otkrivenja

- 3.....
Veliki zadatak
pred nama
- 14.....
Crkva,
misija,
mladi
- 16.....
Isusove molitve
i naše

„Evo ču doći brzo...“

Naša misija je da uzdignemo Isusa Hrista, ujedinjujući sve adventiste u verovanjima, misiji, životu i nadi.

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Medunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjung Duk

Izdački odbor:

Ted N. Wilson, predsednik; Giljermo E. Biadi, potpredsednik, Bil Not, sekretar; Lisa Berdssi; Vilijams Kosta; Daniel R. Džekson; Piter Lendles; Robert Lemon; Džefri Mbvana; G. T. Ng; Dejzi Orion; Huan Prestol; Ela Simons; Artur Štele; Rej Valen; Karnik Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Jutaka Inada; German Lust; Čun Pjung Duk; Han Suk Hi; Guimo Sung;

Urednici u Silver Springu, Marilend:

Andre Brink, Lael Sizar, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Vilona Karimabadi, Endrju Mekčesni

Urednici u Seulu, Koreja:

Čun Pjung Duk; Džej Man Park; Hio Jun Kim

Tehnički koordinator

Merl Poire

Urednik u celini

Mark A. Finli, Džon M. Fauler

Viši savetnik

E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer

Kimberli Braun

Pomoćnik urednika

Marvin Torp-Baptist

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Jutaka Inada; German Lust, Rej Valen;

Po službenoj dužnosti:

Huan Prestol-Puesan, G. T. Ng, Ted N. Wilson

Tehničko uređenje i dizajn Adventističkog sveta:

Džef Dever, Bret Meliti

Tehničko uređenje Adventističkog sveta – Pregleda:

Rusija: Vitali Kacal

Srbija: Gordana Ardeljan

Konsultanti:

Ted N. Wilson, Huan Prestol-Puesan, G. T. Ng, Leonardo R. Asoj Giljermo E. Biadi, Mario Brito, Abner de Los Santos, Den Džekson, Rafat Kamal, Mihel Kaminiskij, Erton Keler, Ezras Lakra, Li Jirong, Izrael Leito, Tomas L. Lemon, Džefri G. Mbvana, Paul S. Racara, Blazius M. Ruguri, Ela S. Simons, Artur Štele, Glen Taunend, Eli Vejk Dido

Prevodilac:

Tamara Babić

Piscima:

Rado prihvatomo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638

I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org

Veb-sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis Adventistički svet – Pregled izlazi tromesečno.

2016, № 4

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Arnion 8

Džerald Klingbejl

Knjiga Otkrivenja je fokus jedinstvenog pristupa misiji.

POGLED U SVET

Veliki zadatak pred nama 3

Ted Wilson

Isus je srušio mnoge prepreke da bi došao do što više ljudi.

DUH PROROŠTVA

Oproštaj 13

Elen Vajt

OSNOVNA VEROVANJA

Crkva, misija, mladi 14

Pako Mokgvane

BIBLIJSKO PROUČAVANJE

Isusove molitve i naše 16

Mark Finli

RAD CRKVE

Pogled u svet 3

IZVEŠTAJ IZ SVEĆA

Pregled novosti 6

www.adventistworld.org

Onlajn časopis dostupan na 13 jezika

Voda iz stene

Kao mladi pastor u američkoj državi Massachusetts, ponekad bih zastao u blizini velikog, prelepog brda na izlazu jednog od živopisnih sela regiona Nove Engleske, u prostranoj oblasti u kojoj sam služio. Da, zapelo mi je za oko to imanje i javila nada da bi nam ono jednog dana moglo biti dostupno za izgradnju crkve za dve kongregacije koje smo u tom trenutku spajali. Ali, ono što mi je bilo još značajnije bio je masivan granitni kamen, prilično oštećen vremenom, na kom se nalazi istorijski natpis:

Džordž Vajtfild

Rani metodistički evanđelist

Propovedao je sa ove stene

16. oktobra 1740. godine

Na svom prvom propovetovanju kroz Ameriku

Kolonijalni zapisi ukazuju da se blizu 500 ljudi okupilo na brdu iznad Brukfilda da bi slušalo tog evanđelistu koji je govorio vrlo dramatično i upečatljivo – nesumnjivo na veliku žalost lokalnih pastora iz veleleptih crkava sa tornjevima, kojih je bilo mnogo u okolnim selima. Vajtfild je, kao i braća Vesli, Džon i Čarls, sa kojima je decenijama radio, koristio izrazito nepravoverne metode za objavljivanje Isusovog evanđelja – propovedao je na poljima, obraćao se farmešima. Jedanput je čak, na trgu u Bostonu, govorio pred više od 30.000 ljudi – bez preterivanja – i to u vreme kada je ukupno stanovništvo Boston-a brojalo duplo manje od toga (15.000).

U dvadesetom veku, evanđelisti pioniri, poput Bilija Grejema, okrenuli su se sportskim stadionima kao mestu odvijanja evanđeoskih dogadaja, koje je i televizija prenosila publici širom zemlje. Hiljade ljudi, uključujući i mene, na taj način su podstaknute da svoje srce predaju Isusu. I adventistički evanđelisti, kao što su Mark Finli i Alehandro Buljon, propovedali su pred desetinama hiljada ljudi na mestima koja nisu ni nalik tradicionalnim crkvama.

Svaki od tih uspešnih evanđeoskih inovatora povremeno se suočavao sa prezrivim kriticizmom nekih koji smatraju da su njihovi nekonvencionalni metodi nespojivi sa porukom koju iznose. Ipak, evanđelje i dalje trijumfuje, obraćajući se novoj publici na nove načine, sa nesmanjenom silom.

Dok budete čitali glavnu temu ovog broja pod naslovom „Arnion: Videti Jagnje u središtu Otkrivenja“, molite se za srce otvoreno da podrži nove metode, nove pristupe, i nove „evanđeliste“, dok oni objavljiju „prastaru priču“ na uzbudljivo sveže i dramatične načine.

Bill Knott

Veliki zadatak pred nama

Biti ujedinjena crkva, osetljiva na kulturu

Ted Vilson

Ovaj članak je sastavljen na osnovu propovedi koju je pastor Vilson održao 30. januara 2016. godine u Lintikum Hajtsu, u državi Merilend. Zadržani su elementi govornog stila. – Urednici.

Kakav je blagoslov i kakva privilegija biti deo Božje misije u ovim poslednjim danima zemaljske istorije, širiti dobru vest o Hristovoj ljubavi i Njegovom skorom povratku! Ali, kako će ljudi uopšte saznati za to ako mi ne izađemo iz okvira svog uobičajenog delovanja da bismo došli u dodir sa njima?

U Evangelju po Luki 15,1.2 čitamo: „I približavahu se Njemu svi carinci i grješnici da Ga čuju. I vikahu na Njega fariseji i književnici govorči: Ovaj prima grješnike i jede s njima.“

Rabini su bili ljuti i zgroženi. „Ovaj prima grješnike i jede s njima.“ Kroz čitavu istoriju, kada god bi sebičnost i lični interesi preuzeli kontrolu nad srcem, nastajale su različite klase: oni koji imaju i oni koji nemaju; oni koji su obrazovani i oni koji nemaju tu prednost; oni koji su ekskluzivni i oni za koje nema ko da se zauzme; sveci i grešnici.

Izvesno je da smo svi grešnici i da je potrebno da svakog dana dođemo u podnožje krsta, da prihvativimo haljinu Hristove pravednosti i Njegovu preobražavajuću silu. Treba svakodnevno da se ponizimo pred Gospodom. Niko od nas nije imun na koristoljublje i egocentrično razmišljanje.

Međukulturalno razumevanje

Kao adventisti sedmog dana posvećeni svojoj misiji, naučimo kako da, pod vođstvom Svetog Duha, pokažemo međukulturalno razumevanje prilikom objavljivanja tri andeoske poruke o Božjoj ljubavi i Hristovom skorom povratku. Budimo osetljiviji na različitost kultura i okruženja, imajući na umu da je adventna poruka svugde ista, ali da se način njenog objavljivanja može uveliko razlikovati. Budimo osetljivi i kad je reč o lokalnom okruženju, kako naše ponašanje ne bi stajalo na putu važnom poslu koji treba da obavimo.

Sećam se kako sam, došavši u Moskvu da bih preuzeo svoju dužnost u Evroazijskoj diviziji, zviđajući prolazio kroz hodnik sedišta divizije. Jedan crkveni službenik me je tiho upozorio da se zviđukanje u toj zemlji smatra nedostatkom vaspitanja, a veruje se čak i da ono priziva zle duhove. Tri godine sam se s mukom uzdržavao da ne zviđućem. Ipak, uvidljivo sam se povinovao, jer bi inače takvo ponašanje moglo da umanji moju sposobnost da na pozitivan način utičem na Božje delo.

Kada je reč o izbegavanju nesporazuma, još jedna lekcija koju sam naučio bila je da treba da se molim na prikidan način. Jednog dana sam

nastavak na sledećoj strani ▶

se molio sa rukama iza leđa. Kasnije mi je isti onaj voda skrenuo pažnju da treba uvek da se molim sa rukama sklopjenim ispred sebe, jer se drugačiji stav može smatrati nepoštovanjem prema Bogu. Odmah sam se prilagodio s obzirom da se tu nije radilo o nekom moralnom pitanju.

Važno je da budemo spremni da se ponizimo i oslobođimo etnocentričnog razmišljanja, tražeći od Boga da nam pomogne da promenimo ponašanje koje bi moglo umanjiti naše napore da uzdignemo Hrista. Hristocentrično razmišljanje mora da zameni sve ono što izaziva nesuglasice. Neka naše kancelarije, domovi, crkve i uzajamni odnosi budu prožeti velikim temama adventne poruke, sa Hristom i Njegovom pravednošću u središtu. Kad Isus bude uzdignut u svojoj punini, zajedno sa svim Njegovim dragocenim učenjima, prestaće sve naše unutrašnje i spoljašnje prepirke i laktanje za istaknute položaje.

Doktrina i verovanje

Srž onoga u šta mi verujemo i što objavljujemo u svakoj kulturi jesu Hristova učenja i doktrina. Tvrđiti da sve što treba da radimo jeste da se usredsredimo na Isusa, ali ne i na Njegove doktrine, znači prihvatiti površan način verovanja, neutemeljen u Hristovoj poruci. Doktrina i verovanje potiču od Hrista. Punina i bogatstvo Njegove ljubavi obuhvataju ogromno polje istine koju Hristos otelotvoruje. Elen Vajt primećuje: „Hristos je u središtu svake istinite doktrine.“¹

Isus je ovapločenje hristocentrične doktrine i verovanja. Ne dopustite da nas iko navede na pomisao kako treba ukloniti doktrinu da bismo videli Hrista. Hristos i Njegova učenja predstavljaju celinu iz koje proističe adventna poruka koju mi danas objavljujemo kao ujedinjena, multikulturalna crkva.

Na raznim mestima primećujem štetan uticaj pokreta „izranjajuća crkva“ koji pokušava da se progura čak i u Crkvu adventista sedmog dana. Taj pokret se više usredsređuje na iskustveno poimanje, a mnogo manje na kognitivna, biblijski zasnovana

verovanja do kojih je nama stalo i koja su od suštinskog značaja za naš prisan, svakodnevni odnos sa Hristom.

Obratite pažnju na ta vešta nastojanja da se unizi biblijsko doktrinarno verovanje i da se poruka koja karakteriše adventiste sedmog dana na taj način osakati i neutrališe. Tražite vođstvo i pomoć Svetog Duha u objavljinju tri svojevrsne andeoske poruke kao i u suprotstavljanju mističnim uticajima i delovanju „izranjajuće crkve“.

Veliki zadatak pred nama

Velika misija koja je pred nama kao ujedinjenom, kulturološki osetljivom crkvom jeste da u potpunosti prihvativimo zadatak koji nam je Bog poverio za ove poslednje dane. Ne smemo nikad odstupiti od istine kakva je u Isusu. Gde god da pogledamo, svet kao da se raspada. Sada je vreme da se na kulturološki osetljiv način ujedimo oko Božjeg jedinstvenog pozива.

Vi i ja smo deo poslednje objave nade ovom svetu, na samom vrhuncu događaja opisanih u 14. poglavljju Otkrivenja. Ne treba da oklevamo u

završnom objavljinju ove adventne poruke. Elen Vajt nam upućuje izazov: „Mi ne treba da puzimo pred svetom i da se izvinjavamo zato što ljudima govorimo istinu – treba da preziremo svako prikrivanje. Raširite svoju zastavu da biste izvršili delo povereno ljudima i anđelima. Neka se zna da adventisti sedmog dana ne mogu praviti kompromise.“²

Žalosna je činjenica da se adventisti sedmog dana na raznim mestima priklanjaju „političkoj korektnosti“ i pritiscima, prilagođavaju se nebiblijskim moralnim i društvenim promenama, i pri tom neutrališu dragocene biblijske istine. Stojmo čvrsto na svim Božjim istinama i principima za lični i crkveni život, dok se međukulturalno povezuju sa ljudima ukazujući im na Jedinoga koji sve dovodi u pravu perspektivu.

Gospodnji dolazak je blizu i mi moramo slediti Hristov primer, uspostavljajući međukulturalne veze sa svima koji hoće da slušaju. Moramo se družiti sa ljudima radi ostvarenja misije pod vođstvom Svetog Duha. Ne možemo da svedočimo preko posred-

Veliki pred *Biti ujedinjena crkva,*

zadatak nama

Ted Vilson

osetljiva na kulturu

nika. Ne možemo da iznosimo lično svedočanstvo uz pomoć daljinskog upravljača. Ne možemo se družiti koristeći dronove. Da bismo izvršili uticaj, moramo doći u dodir sa ljudima.

Istraživanja pokazuju da lični dodir, pod vođstvom Svetog Duha, predstavlja najveći pojedinačni faktor u upoznavanju ljudi sa Hristom i našim verovanjima skoncentrisanim u Njemu. Nama jesu potrebni televizija, radio, internet, publikacije, društveno koristan rad, zdravstvena služba, i mnogi drugi načini kako bismo skrenuli pažnju na istinu, ali na kraju kraljeva sve se svodi na lični odnos i svedočenje.

Traganje za izgubljenima

Hristos je imao goruću želju da sve ljude vidi spasene. On nije ravno-dušno gledao na grešnike i društveno odbačene. Bog i nas poziva da sledimo Njegov primer, da tragamo za izgubljenima, da dosežemo duše pokazujući međukulturalnu osjetljivost i ljubav, da budemo aktivni učesnici u

objavljivanju poslednje poruke ovom svetu.

Dok se približavamo svom Spasitelju, da li usvajamo Njegov karakter obeležen ljubavlju prema drugima? Da li smo spremni da učinimo sve što je potrebno da bismo pronašli one koji su odlutali od istine?

„Svaka duša koju je Hristos izbavio pozvana je da radi u Njegovo ime za spasenje izgubljenih“, pisala je Ellen Vajt. „Kada se okrećeš od onih koji su neprivlačni i ne obećavaju mnogo, shvataš li da zanemaruješ upravo one duše koje Hristos traži?... Andeli žale te zalutale duše. Andeli plaču dok su ljudske oči suve, a srca zatvorena za samilost... O, kada bismo imali više Hristovog duha, a manje, mnogo manje, sebe i svoga duha!“³

Naš posao je da sledimo Hristov primer u svakodnevnom pristupanju i aktivnom traganju za onima koji treba da čuju o Božjoj blagodati i sili koja će promeniti njihov život. Bilo putem telefona, mejla, pisma, u licnom kontaktu, na javnim sastancima, Bog želi da se mi krećemo među ljudima kao što je Hristos činio, da im

pažljivo i uz molitvu ukazujemo na kompletну biblijsku istinu, i pružimo saznanje o Hristovim planovima za njihovo iskupljenje koji će dostići vrhunac prilikom Njegovom skorog drugog dolaska. Dopustimo Svetom Duhu da nam pomogne da se krećemo u društvu na pravi način, prepoznajući da smo i sami grešnici kojima je potrebna Hristova spasonosna sila.

U Getsimanskom vrtu Hristos je prolazio kroz agoniju zbog tebe i mene. Ellen Vajt je to ovako opisala: „Prihvatio je svoje krštenje krvlju, da bi kroz Njega milioni onih koji su osuđeni na smrt, mogli dobiti večni život. Napustio je nebeske dvorove, u kojima je sve čisto, srećno i slavno, da bi spašao jednu izgubljenu ovcu, jedan svet koji je pao usled prestupa. On neće napustiti svoju misiju.“⁴

Hristos nam danas nudi jednu međukulturalnu misiju koja podrazumeva totalnu uključenost vernika u Božjoj crkvi ostatka, ospozobljenoj da objavi poslednju poruku ljubavi i opomene. Hristos je otiašao na krst radi nas, umro je i vaskrsao radi nas. U ovom trenutku On posreduje za nas u Svetinji nad svetinjama na nebu, i uskoro će se vratiti da nas povede kući na nebo.

Ja jedva čekam taj dan! Pripremimo se za Njegov skori dolazak i pripremimo druge tako što ćemo se sprijateljiti s njima radi ostvarenja misije. ■

¹ Ellen G. White, *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 453.

² Ellen G. Vajt, *Evangelizam*, str. 179 orig.

³ Ellen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 191, 192 orig.

⁴ Ellen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 693 orig.

Ted Vilson je predsednik Crkve adventista sedmog dana

Isterivanje zlih duhova

Endru Mekčesni

To je ključna crkvena služba u Laosu.

Povijena starija žena videla je demonima opsednutog mladog čovjeka kao odgovor na svoju molitvu.

Boi je hramajući prošla pored tog čovjeka, lancem vezanog za kuću, kada je jedne subote krenula na svoje uobičajeno putovanje od 15 kilometara, od svog sela do najbliže crkve adventista sedmog dana u glavnom gradu Laos-a, Vientijanu. Boi, koja nema prezime, molila se za nekoga s kim će moći zajedno da ide do crkve.

Zao duh je zaposeo tog mladića, Seuta, na dan njegovog venčanja, učinivši ga nasilnim i neverovatno snažnim. Njegova porodica je verovala da je neki ženski duh ušao u njega u nastupu romantične ljubomore. Vodili su ga na lečenje u bolnice, hramove i različite crkve. Na kraju su odustali i vezali ga lancima za stub kuće.

„Ali ova starica ga je spasila Isusovom silom“, izjavio je jedan adventistički voda iz Laos-a.

Danas je Seut pastor u adventističkoj kućnoj crkvi u Boinom selu. Skoro svi od pedesetoro adventista

koji posećuju tu crkvu nekada su bili pod uticajem demonskih sila, ili imaju majku, brata ili nekog drugog rođaka koji je nekada bio zaposednut. Posećenost je toliko porasla da vernici tokom bogosluženja zauzmu i malo dvorište pred otvorenim vratima kućne crkve.

Seutova priča nije neuobičajena u Laosu, pretežno budističkoj zemlji u Jugoistočnoj Aziji, gde javni evangelizam nailazi na ozbiljne smetnje. Iako je Adventistička crkva jedna od nekoliko zvanično priznatih religioznih denominacija, njenih 1.300 lokalnih vernika ne mogu da se bave evanđeoskim radom na tradicionalan način i umesto toga šire svoju veru kroz životne aktivnosti: venčanja, sahrane, izložbe zdravlja i molitvene sastanke za isterivanje demona.

„Mi ne možemo da se bavimo evanđeoskim radom na uobičajen način, tako da moramo uvek da smisljamo nešto novo“, rekao je jedan lokalni vođa u poseti predsedniku Adventističke crkve, Tedu Vilsonu, u sedištu Laoskog pridruženog polja u Vientijanu, početkom maja. Adventistički svet ne otkriva ime ovog vođe

zbog izvesnih osjetljivih pitanja u vezi sa njegovim radom u Laosu.

Buonaparte Vanadi, predsednik Adventističke crkve u Laosu, rekao je da isterivanje zlih duhova predstavlja veoma aktivnu službu u crkvi. Od vernika se svake godine traži da se mole za osmoro ili devetoro ljudi. Vanadijevo prvo iskustvo sa opsednutošću demonima dogodilo se u južnom Laosu 2014. godine. Demon je zaposedao jednog čovjeka u napadima koji su trajali dvadesetak minuta, navodeći ga da plazi jezik tako da izgleda kao da mu on visi prema grudima. „Mnogi su pokušavali da ga uhvate i savladaju, ali on je bio tako jak“, rekao je Vanadi.

Grupa članova crkve se molila i pevala u njegovoj kući sve dok ga duh nije napustio. „Nakon što ga je đavo ostavio, on nije bio svestan ničega“, kaže Vanadi. „Pitao je: ‘Šta se desilo? Šta se desilo?’ Kada smo mu rekli, bio je vrlo uplašen. Shvatio je da treba da se osloni na Hrista koji je moćniji od đavola.“

Danas je on adventista, kao i mnogi drugi koji su uz pomoć molitve oslobođeni zlih duhova.

Gore: Seut sedi na podu svoje kućne crkve sa staricom Boi 11. maja.

Desno: Seut na dan svog venčanja kada je bio opsednut zlim duhom.

„Većina onih koji su oslobođeni postali su adventisti“, kaže jedan lokalni crkveni voda. „Svesni su da, ukoliko ne predaju svoj život Isusu, davo može da se vrati u svakom trenutku.“

Boi pronalazi prijatelja

Još jedna priča o isceljenju nastala je na osnovu molitava starice Boi, koja je u svom selu u predgrađu Vijentijana poznata pod nadimkom „Baka“.

Boi je saznaла за Boga od jednog prijatelja adventiste dok je tražila rešenje za probleme sa svojom čerkom. Boi, koja nikad nije išla u školu, prihvatile je Isusa dok je slušala svoje prijatelje adventiste kako glasno čitaju Bibliju u crkvi. Verno je posećivala crkvu svake subote iako je bila udaljena četiri sata hoda u jednom pravcu, jer Boi nije imala autobusku kartu. A onda je počela da se moli da joj se neko pridruži na tom putu.

Prema rečima crkvenih vođa, ona se molila ovako: „Gospode, ja sam

jedina ovde. Potreban mi je prijatelj da ide sa mnom u crkvu.“

Prošlo je deset godina, a onda je jednog dana videla Seuta lancem vezanog za kuću. Ona je u njemu videla odgovor od Boga i počela je da se moli: „Gospode, osloboди ga. Volela bih da ga povedem u crkvu kao svog prijatelja.“

Jednog petka uveče Seut je nekako došao k sebi i rekao svojoj mladoj ženi: „Hajde da posetimo Baku.“

Njegova žena se bunila, rekavši da je 10 sati uveče i da Boi spava.

Ali Seut je osetio snažan podsticaj da ide. Kad je pokucao na njena vrata, Boi ga je pozdravila rečima: „Molila sam se za tebe. Uđi.“ Pomolila se za njega i rekla: „Ako hoćeš da ozdraviš, podi sutra sa mnom u crkvu.“

Tako su Seut i njegova žena išli u crkvu sa Boi. Osim što su se molili za Seuta, pastori su odsekli amajlije i ostali nakit povezan sa obožavanjem đavola koji je on nosio. Već posle prve

molitve, Seut se osećao mnogo bolje i napustio je crkvu potpuno pribran, kažu crkvene vođe. Nastavio je da posećuje crkvu sa Boi sve dok nije kršten.

Seut, koji sada ima 29 godina, bio je među pastorima koji su se sreli sa Vilsonom u sedištu Laoskog pridruženog polja. Vilson je posetio i kućnu crkvu koju Seut vodi u baka-Boinom selu. Na njegovoj urednoj pojavi nije preostao nikakav znak ranijih borbi. Seut ima blag, iskren osmeh, a osećaj čistote prosti zrači sa njegovog lica. Sedeo je sa svojom suprugom i njihovim malim sinom na podu zajedno sa oko 50 članova crkve kad ih je Vilson posetio i ohrabrio da budu verni u objavlivanju svoje ljubavi prema Isusu.

„Otkad je postao vođa, Seut je pomogao mnogima koje su opsedali demoni“, kaže jedan lokalni vođa crkve.

Džerald Klingbejl

ARNION

*Jagnje u središtu
Otkrivenja*

REDAK VAZDUH: Mnogi od prizora snimanja ARNION-a u Boliviji bili su zabeleženi na Altiplanu, na 3400m iznad nivoa mora.

HVATANJE KADRA: Direktor fotografije, Manuel Vilderman, priprema kameru za scenu na „cementerio de trenes“ u Ujuni, Bolivija.

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Zamislite da hodate kroz gustu šumu. Okruženi ogromnim drvećem, pokušavate da pronađete put. Primećujete veličanstveni hrast, zatim prepoznajete masivnu jelu koja стоји поред танке bukve. Manje drvo breze nalazi se odmah do impozantnog javora. Dok se osvrćete oko sebe, zapažate sve više i više drveta i ona počinju da izgledaju veoma slično. Zapravo, u jednom trenutku ne možete više da vidite šumu među svim tim drvećem.

Znate šta hoćem da kažem, zar ne? Svi se suočavamo sa trenucima kada više nismo u stanju da sagledamo kompletну sliku zato što se usredstujemo isključivo na detalje. Pažnju nam odvlače pojedinosti i gubimo širu perspektivu.

Ta vrlo uobičajena ljudska sklonost navela je tim Inter-evropskog medija centra (Stimme der Hoffnung) iz Alsbah-Henljana (Alsbach-Hählein) u Nemačkoj da razmišlja o razvijanju kreativnog pristupa proučavanju knjige Otkrivenje, koji je relevantan za pripadnike sekularne kulture. Nazvali su ga ARNION, prema grčkoj reči za „jagnje“. Dvoje naratora nemačke verzije ove serije od 10 epizoda, koja se bavi Otkrivenjem, su Džudit i Sven Fokner. Oni kroz svoja razmišljanja u stilu razgovora, u epizodama od približno 30 minuta, izlažu jednu širu

sliku Otkrivenja kakvu nikad ranije niste videli.

Publika

Evangelizam može biti pravi izazov u delovima sveta u kojima su sekularizam i postmodernizam postali preovladujući način gledanja na život. Bilo da je reč o zapadnoj Evropi, Australiji, Novom Zelandu, Severnoj Americi, ili – u sve većoj meri – mnogim velikim urbanim centrima sveta, u javnosti se vrlo malo prostora posvećuje Bogu i Bibliji. Koncept proučavanja Biblije preko TV-a, ili konkretno, knjige Otkrivenje sa često puno izazova, ne ostavlja veliki utisak na ljude koji žive u tim oblastima.

U vrhu agende tima Inter-evropskog medija centra, dok su razmišljali o kreativnim načinima iznošenja evanđelja i jedinstvene proročke poruke Otkrivenja, bilo je pitanje: Kako možemo da dosegnemo sekularne ljude koji ne znaju ništa o Bibliji, niti imaju ikakvu predstavu o proročkoj knjizi Otkrivenje? Ideja o ARNION-u ponikla je nakon uviđanja da postmodernisti vole da slušaju narative koji pružaju šиру sliku i da su zainteresovani za ono što se tiče njih lično i što se može primeniti na njihov život. Prikažite uporedno neke napete scene iz različitih krajeva sveta (uključujući Boliviju, Južnu Afriku i Nemačku) i dobićete privlačnu seriju

koja upoznaje gledaoce sa centralnom temom Apokalipse – Isusom Hristom – i kosmičkim sukobom između Hrista i sotone.

Poruka

Jedan od ključnih elemenata serije je naglasak na lične i egzistencijalne dimenzije ARNION-a. Jednostavno rečeno: svaka epizoda postavlja realno pitanje o tome kakav praktičan značaj ima određena tema iz Otkrivenja, koju ona obrađuje: Na šta se to odnosi u mom ličnom životu?

U šestoj epizodi, na primer, fokus je na Jagnjetu iz 5. poglavљa Otkrivenja. U uvodnoj sceni vidimo čoveka koji se s mukom probija kroz nešto što izgleda kao surova i opasna divljava. Upečatljiva muzika prenosi ideju o pustoši. Sven Fokner počinje narativ prisećajući se trenutaka u svojoj prošlosti kada su neki od njegovih „visprenih“ komentara povređivali ljude oko njega.

Svi se prisećamo kako smo povređivali ljude oko sebe – ponekad svesno, ponekad nesvesno. Ako je Bog Stvoritelj svih, onda smo krivi kad povređujemo Njegova stvorenja ili im nanosimo štetu, zaključuje Sven gledajući u kameru. Krivica zahteva pomoć spolja, nešto što nam često nije lako da prihvatimo.

Kao i kada je reč o komentarima koji nanose bol, mi uskoro uviđamo da se krivica ne može lako izlečiti. Ono što je rečeno, ostaće zauvek. Ono što je učinjeno ostavlja trajan utisak na druge. Domine počinju da padaju, povreda se širi dalje, bol se udvostručava.

Dok Džudit i Sven Fokner govore o prizoru prestone dvorane iz 4. poglavљa Otkrivenja, prekidaju ih uvodne scene sa čovekom koji luta kroz pustinju. Oni zatim prelaze na 5. poglavљje Otkrivenja i njegov fokus na svitak koji нико ne može da otvari. Prizor svečane i sjajne prestone dvorane zamenjen je očajanjem i susama:

MRAČNA STRANA
NAPRETKA: Kameran
ARNION-a se priprema za
scenu napuštene artiljerijske
farbike u Hiršagenu,
Nemačka.

Ko će biti u stanju da slomi pečate koji sprečavaju da se svitak otvori? Kao što Džudit kaže: Jovan traži moćnog Lava, a pronalazi malo Jagnje. Jagnje je Božji odgovor na veliku pobunu koja je preplavila ovu planetu.

Odgovor

Poznati tekstovi odjednom dobijaju novo značenje u tom sadejstvu narativa, muzike i video scena koje imaju ulogu vizuelnih ilustracija. Gledaoci nemačke verzije ARNION-a reagovali su veoma pozitivno na seriju.

„Konačno nešto interesantno na Houp kanalu“, rekao je jedan sedamnaestogodišnjak ekipi Houp televizije.

Ljudima se dopala autentičnost i lična priroda serije, kao i primena na

realan život. Komentari variraju od „super, ali suviše kratko“ do „veličanstvena videografija i sjajne ilustracije“, premda neki smatraju da su prelazi sa narativa na video scene u nekim trenucima pomalo zbnujujući. Takav utisak izneo je veći broj starijih ljudi, dok su mlađi bili oduševljeni i zainteresovani, što ukazuje da mediji treba da budu prilagođeni specifičnoj publici ukoliko želimo uspešno da komunicamo.

Predstavnik Nemačkog biblijskog društva koje je sarađivalo sa Inter-evropskim medija centrom tako što je obezbedilo novi dizajn nemačkog prevoda Biblije, izjavio je da format epizoda predstavlja veliki hit.

Jedan gledalac je poslao ličnu poruku Svenu Fokneru: „Oduševljen sam!... Često me programi koje naše crkve nude samo obeshrabre, ponekad isprovociraju, a mnogo puta jednostavno otrezne... Ali, ako moja crkva može da se složi sa nečim kao što je ovo, ako to predstavlja Crkvu adventista sedmog dana, ja želim tu da ostanem.“

Simret Mahari, jedan nemački pastor, primetio je da „rad kamere, produkcija, muzika, tišina, narator u krupnom planu, kao i ravnoteža između dva narativa deluju uskladeno i baš kako treba“.

Saradnja

Živimo u svetu koji je uzajamno tesno povezan. Društveni mediji, Holivud, vesti koje se iz trenutka u trenutak smenjuju, sve nas povezuju na globalnom planu, bilo da živimo u Buenos Airesu, Bangkoku, Berlinu, Kairu ili Kejp Taunu. Iako su naše kulture i jezici veoma različiti, ipak svi delimo osnovnu ljudsku potrebu da nađemo odgovore na svoja najdublja pitanja. Pitanja kao što su: Odakle potičem? Koja je svrha mog postojanja? Kuda idem? – nalaze odjeka u većini kultura. ARNION je pokušaj da se pozabavimo tim egzistencijalnim pitanjima i da ih sagledamo kroz objektiv knjige Otkrivenje.

Pratiti niz

Projekat ARNION ne počinje Otkrivenjem 1, ali otpočinje putovanje kroz Apokalipsu sukobom između aždaje i žene oslikane u Otkrivenju 12, samom središtu knjige. Naglasak na glavnim likovima ove biblijske knjige i njihovim ulogama u kosmičkoj borbi između Hrista i Sotone, ističe pripovedački pristup projekta.

Intervju sa Sven i Džudit Fokner

Od samog početka ovaj projekat je podrazumevao globalnu perspektivu. Saradnja je postala važan vodič dok je pisan scenario i dok su birane lokacije za snimanje. Bolivija, Južna Afrika i Nemačka predstavljaju umnogome različite regije. Tako je ARNION, povezujući filmske scene iz različitih delova sveta, postao globalni projekat. Novac je došao iz raznih izvora i od različitih entiteta, a kontekstualizacija s obzirom na različitost kultura ugrađena je u sam projekat.

Rezultati su impresivni, što pokazuje sve veći broj prevoda na razne jezike. Međutim, filmske scene nemaju za cilj samo da osvoje internacionalnu publiku. Jedinstven spoj upečatljive muzičke pozadine i zadržujuće videografije, koji je prisutan u svakoj epizodi, poslužio je kao ilustracija glavne teme i pomogao gledaocima da se povežu na jednom emotivnom i estetskom planu. Zapravo, kaže Sven: „Ti prizori služe kao metafore“ dočaravajući osnovnu poruku svake epizode.

Jagnje je budućnost

ARNION nas podseća da Jagnje mora biti u središtu svega što radimo, uključujući i način na koji tumačimo i prenosimo poruku knjige Otkrivenje. Posmatranje šire slike kosmičkog sukoba između Hrista i sotone predstavlja jedinstven način povezivanja Božjeg viđenja istorije sa našom ljudskom potrebom za odgovorima na egzistencijalna pitanja.

Dakle – sa Jagnjetom. ■

Džerald A. Klingbejl
je pomoćnik urednika časopisa Adventistički svet.

Pomoćnik urednika *Adventističkog sveta*, Džerald Klingbejl, intervjuisao je Džudit (DŽF) i Svena Foknera (SF), dvoje naratora nemačke verzije ARNION-a, kako bi čuo nešto o njihovim iskustvima i onome što su iz toga naučili.

Dok gledam različite epizode na nemačkom, mogu da primetim sa kakvim oduševljenjem povezujete egzistencijalna pitanja sa velikom pričom knjige Otkrivenje. Zašto vas to toliko oduševjava?

DŽF: Oduševljena sam zato što ARNION omogućava duboko sagledavanje Hrista, nadahnuto Njegovim najozbiljnijim pismom. Te kratke epizode prenose naš adventistički pogled na svet. Film takođe izgleda profesionalno i savremeno, i obraća se novoj generaciji. Svako ko postavlja ta duboka egzistencijalna pitanja o životu može u ARNION-u da prepozna način da ih bolje istraži.

Kakve su bile reakcije gledalaca?

SF: Velikom broju ljudi dopala se ta zamisao o dva naratora, muškarcu i ženi, koji unose različite perspektive – moglo bi se reći – jedan racionalniji i jedan emotivniji pristup. Uglavnom, reakcija je bila vrlo pozitivna, naročito kada je reč o ljudima koji se nalaze na obodu hrišćanstva i onima koji su novi u veri. Njima se dopao taj iskreni pokušaj da se nađe smisao u nečemu.

DŽF: Ljudi su bili posebno zahvalni zato što je to „prva serija“ koju su se „usudili“ da gledaju sa svojim prijateljima neadventistima i sa članovima

porodice koji nisu povezani sa crkvom. Ona ima kvalitet u vizuelnom smislu i umetničku lepotu koja ne „mirše“ na misionski materijal. Da, ja bih je gledala praktično sa svakim ko traži odgovore na životna pitanja.

Postoji li neka generacijska razlika u reakcijama?

SF: Mislim da postoji. To smo primećili u ličnim razgovorima sa gledaocima. Mlađa generacija se povezuje sa ovim formatom lakše nego starija.

Zašto ste odlučili da filmske scene snimate na različitim lokacijama?

SF: Prvo, smisili smo kratke priče prikazane kroz slike. Tada smo shvatili da su nam potrebeni pejzaži koji će ostavljati jak vizuelni utisak. Razgovarali smo sa svojim partnerima sa Houp televizije i otišli na mesta na kojima je ova televizijska mreža uveliko prisutna, kao što je Južna Amerika. Snimali smo u Boliviji i Južnoj Africi, a dve epizode smo snimili i u Nemačkoj.

Zašto ste u ARNION uključili tu internacionalnu perspektivu?

SF: Kada sam se pridružio ovom projektu, on je već bio zamišljen na takav način. Producenci su želeli da podstaknu globalnu saradnju, uzimajući u obzir finansijske implikacije. Sami ne bismo uspeli u tome. Osim toga, želeli smo da dosegnemo šиру publiku. Uredili smo tako da delovi u kojima učestvuju naratori mogu lako da se umnožavaju. Potpuno smo ih odvojili od video snimaka u kojima nema dijalogu.

SPREMNI - I AKCIJA: Sven Fokner, jedan od naratora ARNION-a, priprema se za snimanje sledeće scene.

Da li je moguće napraviti seriju koja je zaista globalnog karaktera?

SF: Od početka smo bili otvoreni i govorili: „Ako je potrebno da je prilagodite, učinite to.“ I bilo je prilagodavanja. Na primer, tim iz Brazila je osmislio video igricu na osnovu serije. U Ujedinjenom Kraljevstvu donekle su promenili izgled i atmosferu. Ali, kada je reč o sadržaju, bio sam iznenaden kako je malo toga izmenjeno. Dakle, izgleda da te egzistencijalne teme nalaze odjeka kod ljudi iz različitih kultura.

Šta ste naučili iz svega toga?

SF: Postoji izvestan broj sitnica u seriji koje treba tu i tamo prilagoditi. Ali, generalno gledano, ono što se poka-

zalo uspešnim jeste globalno razmišljanje. Okupite se i zajedno nešto stvarate. To je model koji se pokazao veoma uspešnim. Ono što nije baš najbolje funkcionalo odnosi se na marketing – upoznavanje ljudi sa projektom i njegovim kvalitetima.

DžF: Za mene su postojala tri velika izazova. Prvo, kako da jedan od najkompleksnijih biblijskih tekstova svedem na njegovu suštinsku poruku? Drugo, kako da uspešno radimo kao tim? U timskom radu ne možete sve da kontrolišete. Morala sam da naučim da se prepustim i pokažem poverenje. I isplatilo se. Konačno, morali smo da naučimo kako da komuniciramo smireno i sa autoritetom. Čak smo prošli i ubrzani kurs kod jednog

profesionalnog spikera. Naučila sam mnogo toga novog.

Koji su još uzbudljivi projekti na vidiku kada je reč o Inter-evropskom medija centru?

SF: Izabraću jedan koji mi je prirastao za srce. To je još jedna TV serija, ali ovog puta nije reč o nekoj biblijskoj knjizi, već o duhovnosti uopšte i namenjena je „milenijalcima“. Njen naziv je Susreti (Encounters) i ona prikazuje kako se studenti univerziteta u svom svakodnevnom životu susreću sa teškim temama i teškim odlukama, kako se bore sa njima i koliko vera može da im pomogne u takvim situacijama. ■

Gde je Arnion?

Projekat ARNION je globalna inicijativa. Od samog početka, producenti Wolfgang Šik i Adrian Dure iz Interevropskog medijskog centra, udružili su se sa medija centrima i crkvenim entitetima širom sveta da bi finansirali projekat. Video sekvence su osmišljene tako da budu prigodne u različitim kulturama. Engleski tekst, muzika, fajlovi za pripremu, trejleri itd. - sve je to bilo dato zainteresovanim partnerima, koji su potom preveli tekstove i snimili sve na maternjem jeziku. Ovo je crkvenim ustanovama sa manjim medijskim budžetom omogućilo da naprave serijale koji izgledaju kao da su pravljeni baš za njihovo područje. Dosada, ARNION je bio prikazivan u sledećim zemljama:

Nemačka, Austrija, Švajcarska: bit.ly/1WBt8MN

Norveška: bit.ly/1Nvy0QZ

Brazil: Ovo je prilagođeno u obliku igre.
terradearnion.com.br/
bit.ly/1Thynz7

Ujedinjeno Kraljevstvo: bit.ly/1Nvyx5p

Slede područja koja trenutno rade na verzijama na različitim jezicima koje će uskoro biti dostupne:

Italija
Španija
Portugalija

Rumunija
Severno-američka divizija
Inter-američka divizija

„**I**oprosti nam grijeha naše, jer i mi opraštamo svakome dužniku svojemu; i ne navedi nas u napast; nego nas izbavi oda zla“ (Luka 11,4).

Isus nas uči da od Boga možemo dobiti oproštenje jedino ako i mi opraštamo drugima. Božja ljubav, koja nas privlači Njemu, ne može da dirne naše srce a da u njemu ne probudi ljubav prema našim bližnjima.

Kada je izgovorio Gospodnju molitvu, Isus je dodao: „Ako opraštate ljudima grijeha njihove, oprostite i vama Otac vaš nebeski. Ako li ne opraštate ljudima grijeha njihovih, ni Otac vaš neće oprostiti vama grijeha vaših“ (Matej 6,14.15).

Onaj koji nije spremjan da oprosti, zatvara jedini kanal preko kojeg i sam može da primi milost od Boga. Ne smemo ni pomisliti da imamo pravo da uskratimo oproštaj onima koji su nas vredali, zato što

David je pravilno shvatio oproštenje kada se molio: „Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni“ (Psalom 51,10). I ponovo kaže: „Koliko je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja naša“ (Psalom 103,12).

Bog je u Hristu dao sebe za naše grehe... da bi nam otkrio svoju ljubav i privukao nas k sebi. I On kaže: „Budite jedan drugome blagi, milostivi, praštajući jedan drugome, kao što je i Bog u Hristu oprostio vama“ (Efescima 4,32). Neka Hristos, božanski Život, boravi u nama i preko nas otkriva nebesku ljubav koja će uliti nadu onima koji su je izgubili i doneti nebeski mir srcu koje je greh ranio. Kada dolazimo k Bogu, već na samom pragu stoji uslov da, primajući Njegovu blagodat, moramo pristati da Njegovu milost pokažemo drugima.

Da bismo mogli da primimo i drugima pružimo Božju ljubav koja prašta, veoma je važno da poznajemo ljubav koju On ima prema nama i da verujemo u nju (1. Jovanova 4,16). Sotona nastoji da nas na svaki mogući način prevari, da bi nas onesposobio da shvatimo tu ljubav. On će nas navoditi na pomisao da su naše greške i prestupi tako ozbiljni da se Gospod neće održati na naše molitve i da nas neće blagosloviti ni spasiti. Mi u sebi ne možemo videti ništa osim slabosti, ništa što bi nas preporučilo Bogu, i zato nam sotona

govori da su sva naša nastojanja beskorisna jer mi ne možemo popraviti nedostatke u svom karakteru.

Kada pokušamo da dođemo Bogu, neprijatelj će došapnuti: Nema nikakve svrhe da se moliš; zar se ne sećaš da si učinio ono zlo delo? Zar nisi zgrešio Bogu i radio protiv sopstvene savesti? Ali, mi s pravom možemo odgovoriti neprijatelju da „krv Isusa Hrista, Sina Njegova, očišćava nas od svakoga grijeha“ (1. Jovanova 1,7).

Kada osetimo da smo grešni i da ne možemo da se molimo, upravo to je trenutak za molitvu. Možemo biti postiđeni i duboko poniženi, ali moramo se moliti i verovati... Oproštenje, pomirenje s Bogom, nije nagrada za naša dela; ono se ne daje zbog zasluga grešnih ljudi, to je dar koji se zasniva na Hristovoj besprekornoj pravednosti. ■

Praštanje

Vrlina koju treba da pružimo da bismo je primili

nam nisu priznali svoju krivicu. Njihova je dužnost da svoja srca ponize u pokajanju i priznanju; međutim, mi moramo pokazati sažaljiv duh prema onima koji su se ogrešili o nas, bilo da su nam priznali svoje greške ili ne.

Koliko god da su nas bolno ranili, ne smemo tugevati i sami sebe sažaljevati zbog uvreda koje su nam nanesene; kao što očekujemo da Bog nama oprosti uvrede koje smo Mu naneli, i mi moramo oprostiti onima koji su nama učinili neko zlo.

Šire značenje

Međutim, oproštenje ima mnogo šire značenje nego što to mnogi prepostavljaju. Kada daje obećanje da „prašta mnogo“, Bog dodaje, smatrajući da smisao tog obećanja nadmašuje moć našeg shvatanja: „Misli Moje nijesu vaše misli, niti su vaši putevi moji putevi, veli Gospod...“ (Isajija 55,7-9). Božje oproštenje nije samo pravni čin kojim nas On oslobođa osude. To nije samo oproštenje zbog greha, već i oslobođanje od osude. To je izlivanje spasonosne ljubavi koja preobražava srce.

Adventisti sedmog dana veruju da je **Elen G. Vajt** (1827-1915) ispoljavala biblijski dar proroštva tokom više od sedamdeset godina javne službe. Ovaj izvod je uzet iz knjige *Misli sa gore blagoslova*, str. 113-115 orig.

Crkva,

Pako Mokgvane

BROJ 13

misija,

mladi

*Tvitovanje, postovanje,
propovedanje poruke*

Odrastanje u selu Serove u Bocvani naučilo me je lepoti i važnosti društvenih odnosa. Ljudska bića su po prirodi druželjubiva. Svi mi egzistiramo u zajednici. U tom kontekstu, Bog svakom od nas daje nalog – da oglašava Njegovu ljubav i drugi dolazak. Svakom verniku dodeljena je određena uloga. Muškarci i žene, mladi i stari, laici i sveštenstvo pozvani su da odigraju svoju ličnu ulogu: „Idite, dakle, i naučite sve narode... i evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka“ (Matej 28,19.20).

Očigledno, „Bog nije pozvao svoj narod da bi od njih načinio posmatrače“.¹ Štaviše, od našeg učešća nemaju koristi samo oni kojima svedočimo. Naši naporci isto tako štite i našu dušu: „Snaga za odupiranje zlu najbolje se stiče revnom službom.“²

Darovi

Svakom verniku koji je pozvan da učestvuje u toj revnoj službi omogućeno je da svoj zadatak izvrši pomoću duhovnih darova koje je dobio. Kakva divna prednost! Bog u svojoj blagodati pruža grešnicima priliku da na iskupljenju drugih rade na jedinstven način posebno osmišljen za svakog pojedinca.

Sveti Duh svakom verniku daje naročito zaduženje i sposobnost da svedoči (1. Korinćanima 12,4.8-10; Efescima 4,7-11). Svaki vernik ima bar jedan duhovni dar, a neki poseduju i više njih. I svi oni su od pre-sudne važnosti za skladno odvijanje i usaglašenost evanđeoskog dela. Nijedna služba nije važnija od druge. Različite službe deluju kao jedno telo, sa svim njegovim usklađenim delovima i sistemima. Oko ne može da hoda, niti kosti mogu da govore. Svaki deo mora da vrši svoju ulogu, jer su različiti sistemi potrebni jedni drugima.

A metafora o različitim delovima tela (očima, kostima, itd.) može se isto tako smisleno primeniti na različitite grupe unutar crkve – decu i odrasle, stare i mlade. Da bi se Božje delo dovršilo, svi delovi moraju uzajamno sarađivati.

Društvena povezanost

Društveni krugovi predstavljaju izvanredan prostor i priliku za misione aktivnosti. Bog, koji nas je pozvao da služimo, oprema sve nas i daje nam sav potreban prostor i odgovarajuću osnovu da bismo sledili Njegova uputstva. Međuljudski odnosi predstavljaju prirodan kontekst za sprovođenje evanđeoske misije. Društvena interakcija može biti digitalna i/ili fizička.

Premda elektronska komunikacija može izgledati kao nešto radikalno novo i drugačije, Džulija Roj primiče da su „društveni mediji danas isti kao što su bili i juče. Oni su sada samo dostigli kritičnu masu i jednostavno ih je teško ignorisati. Ne biste želeli da budete 'takva osoba' ili 'takav brend' koji odbija da se prilagodi promeni i gubi dodir sa realnošću.“³ Neće se svi složiti sa tvrdnjom da društveni mediji nisu doneli ništa novo. Neki će se možda zapitati koliko godina ima ta Džulija Roj.

U svakom slučaju, realnost društvenih medija ne možemo ignorisati, već moramo upregnuti njihov potencijal u uvišeno evanđeosko delo. To znači angažovati mlade sa sposobnošću razumevanja napredne tehnologije, što je prirodna tekovina rođenja u ovoj eri koju karakteriše dinamizam društvenih medija. A budući da mladi između 16 i 30 godina, kako se tvrdi, čine većinu crkvenog članstva, crkva je potpuno spremna da, koristeći njihove talente, katali-

Dobru vest o Carstvu propovedaće KREATIVNI adventistički milenijalci.

zuje naše misionsko delo dok se oni nadovezuju na zaostavštinu prethodnih generacija.

Omladinsko odjeljenje je napravilo sopstvenu specifičnu aplikaciju u vezi sa inicijativom Generalne konferencije pod nazivom „Totalna uključenost članstva“ i označilo je kao „Totalna uključenost mladih“.

Tokom zasedanja Generalne konferencije u San Antoniju u Texasu, sekretarijat ovog tela izvestio je da crkva gubi polovinu članova koje krsti. Sekretar Generalne konferencije G. T. Ng govorio je i o alarmantnom porastu osipanja mladih. Jedan od načina da zaustavimo to krvarenje, kaže on, jeste da „damo mladima ključeve (crkve)“. Ta inicijativa Generalne konferencije predstavlja odgovor na problem osipanja verništva na svim nivoima, a naročito među mladima.

Ona poziva crkvu na svim nivoima da opunomoći svoju omladinu tako što će joj poveriti ključeve vođstva i misije. To će omogućiti mladim adventistima da se uvere da njihov nebeski Otac, kao i njihova ovozemaljska crkvena porodica, vrednuju njihovu službu i svedočenje. To će im omogućiti da potpunije nego ikada osete da pripadaju Božjoj porodici i da im je poverena njena misija. Kada to budu razumeli, neće biti teško ubediti ih da ispune svoju Bogom danu svrhu.

Zadatak za sve

Zadržavanje naše crkvene omladine i ostvarenje crkvene misije nisu zasebni i odvojeni poduhvati.

Ostatak i njegova misija

Univerzalna crkva se sastoji od svih koji istinski veruju u Hrista, ali u poslednje dane, u vreme raširenog otpada, ostatak je pozvan da drži zapovesti Božje i veru Isusovu. Ovaj ostatak najavljuje dolazak sudnjeg časa, objavljuje da se spasenje dobija kroz Hrista i oglašava blizinu Njegovog drugog dolaska. Ovu objavu simbolizuju trojica anđela iz Otkrivenja 14; ona se podudara sa vremenom suda na nebu, a ishod jeste pokajanje i reforma na zemlji. Svaki vernik je pozvan da uzme lično učešće u ovom svedočanstvu rasprostranjenom širom sveta (Isaija 1,9; 11,11; Jeremija 23,2; Danilo 7,9-14; Mihej 2,12; 2. Kor. 5,10; 1. Petrova 1,16-19; 4,17; 2. Petrova 3,10-14; Juda 3,14; Otkrivenje 12,17; 14,6-12; 19,1-4).

Elen Vajt je govorila o sposobnosti naše omladine da dovrši zadatku koji nam je Bog dao: „S takvom vojskom pravilno izvežbanih radnika kakvi bi mogli da budu naši mladi, koliko bi se vest o razapetom i vaskrslo Spasitelju, koji će uskoro doći, mogla brzo odneti celome svetu!“¹

Mi pozivamo našu omladinu da se stavi na raspolažanje za službu u toj evanđeoskoj vojsci. Osim toga, zahvaljujemo Bogu za svakog lokalnog vođu, starešinu, pastora i vernika koji marljivo prihvata ulogu u svesnom uključivanju mladih iz lokalne crkve u vođstvo i misiju.

Kao što smo odlučili na nedavno održanom Svetiskom savetu za mlade: „Lokalna crkva mora da postane primarni cilj globalne službe za mlade. Naša glavna uloga je da obezbedimo resurse i izgradimo službu mladih u lokalnoj crkvi. Služba mladih je uspešna jedino kada predstavlja odgovor na lokalne potrebe, kada je vođena lokalnim uverenjima u rukama lokalnih ljudi.“ Odgovori na te lokalne potrebe od strane lokalnih crkava pokazaće lokalnim zajednicama širom sveta da dobra vest o spasenju u Isusu predstavlja odgovor na sasvim lična pitanja za kojima pojedinci tragaju.

Možemo tвитовати ili postovati te odgovore, ili ih slati putem poruke našim kontaktima i deliti ih preko milion aplikacija u svetu društvenih medija. Ili ih možemo razmenjivati putem sredstava koja su postojala mnogo pre Fejsbuka i Votsapa. Dobru vest o Carstvu propovedaće kreativni adventistički milenijalci kao i pripadnici „bejbi bum“ generacije – preko telefona, laptopa, ili tableta – „na putevima i među ogradama“ širom elektronskog sveta, u dnevnim sobama, ili u sobama za četovanje, u prostorijama za odmor i za ručavanje, u parkovima i na igralištima, bazenima, i u društvenim centrima, za svedočanstvo našim najbližima, prijateljima i susedima. Tada će doći kraj. ■

¹ K. Kenaope, *Grassroots Mobilization* (Berrien Springs, Mich.: Tribute Books, 2008), p. 21.

² Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 105 orig.

³ Julia Roy, in P. R. Scott and J. M. Jacka, *Auditing Social Media: A Governance Risk and Guide* (New York: John Wiley and Sons, 2011), p. 85.

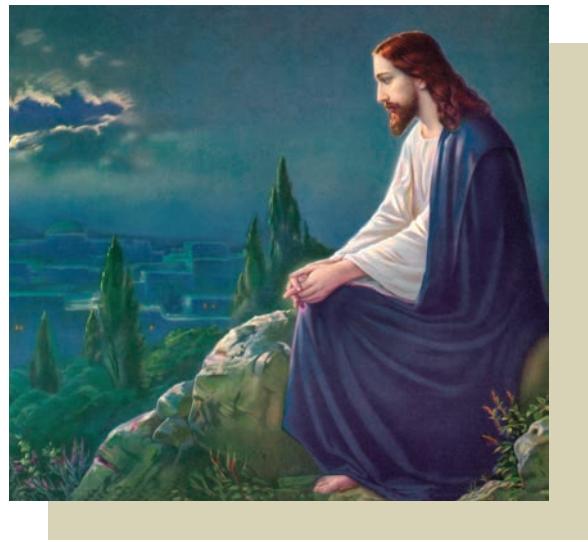
⁴ Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 271 orig.

Pako Mokgpane je pomoćnik direktora Službe za mlade pri Generalnoj konferenciji adventista sedmog dana.

Isusove molitve i naše

Mark A. Finli

Evangelje po Luki se više od bilo koje druge biblijske knjige usredsređuje na Isusov molitveni život. Luka je bio neznabogački lekar koji je čeznuo da većne istine o spasenju podeli i sa Jevrejima i sa paganimi. Oko 60. godine posle Hrista, napisao je svoje Evangelje rastućoj hrišćanskoj zajednici. Značajno je to što je ono adresirano na nekoga po imenu Teofil, što znači „onaj koji voli Boga“ ili „Božji prijatelj“. Lukina namera bila je da čitaocu navede da postanu Božji prijatelji. Evangelje po Luki iznosi jedan revolucionarni koncept: Isus, uzvišeni Božji Sin, boravio je u ljudskom telu i, kao čovek, uspostavio prisan odnos sa Bogom u molitvi.

1 Koja dva značajna principa iz Isusovog molitvenog života otkrivamo u Evandelju po Luki 5,16 i 9,18?

U Isusovom životu, molitva nije bila nešto sporadično. On se nije molio povremeno, samo kada bi „osetio“ potrebu. Za Isusa, molitva je bila način življenja. I ne samo da se često molio, već je imao redovno, planirano vreme koje je provodio nasamo sa Bogom (videti Luka 11,1 i Marko 1,35).

2 Uporediti Luka 9,28 sa Matej 18,19.20. Zašto je po vašem mišljenju molitva sa drugima od presudnog značaja za naše molitveno iskustvo?

Isus se često molio sa svojim učenicima i za njih. Zajednička molitva sjedinjuje srca, ohrabruje naš duh i uzdiže našu viziju. Kada čujemo da se neko moli za nas, mi bivamo osnaženi. Kada se ujedinimo u molitvi tražeći da Bog posreduje za druge, On odgovara na neobično moćan način.

3 Razmislite o Isusovom iskustvu sa Petrom opisanom u Luki 22,31.32. Kakav uticaj taj događaj ima na vaš molitveni život? Zašto bi to trebalo da ohrabi svakog od nas?

Isus je uverio Petra da se On za njega moli po imenu. Kako je divno to uverenje da Isus, Božji Sin, zna naša imena i moli se za nas! Kakav je to podsticaj za nas da Mu se pri-družimo i molimo se za druge kao i On.

4 Šta Isusova molitva u Getsimaniji otkriva o svrsi molitve? Čitajte Luka 22,41-46.

Svrha molitve nije da Bog promeni svoju volju kako bi je prilagodio našoj, već da dopusti Njegovom Duhu da oblikuje našu volju kako bi se prilagodila Njegovoj – ne da dobijemo od Boga ono što želimo, već da otkrijemo šta On želi.

5 U najmanje dve prilike u Evandelju po Luki Isus je ohrabrio svoje učenike da se mole za vrlo određene stvari. Čitajte Luka 22,39.40 i 10,2 i opišite zašto su one tako važne.

Isus je podsticao svoje učenike da se mole za silu nad đavoljim iskušenjima i za radnike koji će objavljivati istinu i govoriti o Njegovoj ljubavi mnoštvu spremnom da sluša. Te dve molitve odnose se konkretno na ono što Bog čini u nama i preko nas.

6 U kom smislu je Isusova molitva na krstu od presudnog značaja za naš duhovni život? Čitajte Luka 23,33.34.

U trenutku kad je bio lažno optužen i nepravedno osuđen, i dok se prema Njemu nepoštено postupalo, Isus je oprostio svojim mučiteljima. Kakvog li primera za nas!

7 Čitajte Luka 23,44-46. Na koji način Isusova poslednja molitva otkriva duboku posvećenost Njegovog života i predstavlja uzor prave svrhe molitve?

Isusov molitveni život otkriva Njegovo potpuno predanje Očevoj volji. Isus je imao samo jednu želju – da ugodi svom Ocu. Svrha molitve je da nas dovede u blizak odnos sa Bogom kako bi sve što mi želimo bilo ono što On želi.

Neka naš molitveni život bude tako dubok, tako ispunjen, i neka se naše srce sjedini sa Hristovim da bismo bili potpuno obuzeti željom da činimo ono što je po Njegovoj volji! ■